

Átázott fotográfia

Két tücsök beszélget egymással,
Árván és magárahagyottan,
Az ősze szenderülő veranda előtt.
Ugat egy kutya,
Majd egy helikopter rotorja is.
Alkonyodik; szégyellem magam, hogy élek,
Szégyellem magam, hogy meghalt
Bennem ez a nyár és az élet.
A tested felé úzó vágyakozás.
Testi valómat faggatom, valahol távol,
Merő öncsalás, hogy elérhetetlenül,
Valahol Európában,
A földhöz, a halálhoz oly közel.

Prokisla fotografija

Dva cvrčka razgovaraju,
Osireteli i ostavljeni,
Pred verandom u jesen što uranja.
Zalaje pas,
A potom i rotor helikoptera.
Smrkava se; stid me što sam živ,
Stid me što je umrlo
U meni leto ovo, i život.
Žudnja koja me telu tvome goni.
Ispitujem svoju telesnu zbilju, negde daleko,
Puko je to zavaravanje, da nedostižno,
Negde u Evropi,
Tako blizu zemlji, tako blizu smrti.